

Vražedné
zbraně
v Ezechieli
devět

Adrian
Ebens

Vražedné zbraně v knize Ezechiel 9

Pro Heike Himmelovou

Zvláštní poděkování patří Colinovi Nicolsonovi
a Tině Marii Simonové

Vytištěno v Austrálii
Maranatha Media
maranathamedia.com
adrian@maranathamedia.com

únor, 2017

Obsah

Zabijte muže, ženy a děti!.....	5
Kontext knihy Ezechiel 9.....	6
Modlářství Izraele	8
Jak je modlářství trestáno.....	9
Konečné naplnění knihy Ezechiel 9	9
Ezechiel 9 je všeobecné zničení bezbožných	11
Přírodní živly - zemětřesení, bouře, politické boje	13
Král, kterého si vybereš, je král, kterému sloužíš	17
Příkaz zabít	19
Nejzazší temnota.....	21
Zabíjení dětí? Opravdu?.....	22
Použití příkazů k vyjádření povolení	23

Zabijte muže, ženy a děti!

Kniha Ezechiel popisuje děsivou scénu:

Ez 9:1-8 Pak on na mě hlasitě zavolal: **Přiblížili se dozorcí města, každý se svou zkázonosnou zbraní v ruce.** (2) A hle, šest mužů přichází cestou od Horní brány, **kteří je obrácena k severu, každý má v ruce svou ničivou zbraň** a jeden muž uprostřed nich oděný lněným oděvem s písářským kalamářem na svých bedrech. Přišli a postavili se vedle bronzového oltáře. (3) A sláva Boha Izraele se vznesla z cheruba, na němž spočívala, k prahu domu. Bůh zavolal na toho muže oděného lněným oděvem, který měl na bedrech písářský kalamář; Hospodin mu řekl: Projdi středem města, středem Jeruzaléma. Označíš značkou na čelech ty muže, kteří vzdychají a sténají nad všemi těmi ohavnostmi, které se uprostřed něho páchají. (5) **A oněm řekl, jak jsem slyšel: Procházejte městem za ním a pobíjejte; vaše oko ať se neslituje, nemějte soucit.** (6) **Starce, mládence a pannu i malé dítě a ženy zabíjejte až do úplného vyhubení,** ale k žádnému člověku, na kterém je ta značka, nepřistupujte. Začnete od mé svatyně. Začali tedy mezi staršími muži, kteří byli před domem. Řekl jim: Znečistíte ten dům a naplníte nádvoří pobitými, jděte. **I vyšli a pobíjeli ve městě.** (8) **A když je pobíjeli a já zůstal sám, padl jsem na tvář a volal jsem o pomoc. Řekl jsem: Ach, Panovníku Hospodine, cožpak ty zničíš celý ostatek Izraele, že vyléváš svou zlobu na Jeruzalém?**

Toto zobrazení je odporné. Jakýsi muž prochází městem a hledá ty, kteří cítí žal kvůli odpadlictví Izraele. Na jejich hlavách je umístěno jakési znamení (značku), chránící je před muži, kteří se přibližují se zkázonosnou zbraněmi. Ti, kteří toto znamení nemají, jsou podříznuti a zabiti. Muži, ženy a děti, ti všichni jsou zabiti bez jakéhokoliv soucitu nebo milosrdenství. Nikdo není ušetřen.

Po staletí Jehova prosil Izrael skrze Svě proroky, aby se národ odvrátil od modlářství a vrátil se k Němu. Odmítli uposlechnout. Kolem roku 606 př. n. l. prorok Jeremiáš předpověděl první ze tří útoků na Jeruzalém.

Jr 25:1-9 Slovo, které se stalo k Jeremjášovi o všem judském lidu ve čtvrtém roce vlády judského krále Jójakíma, syna Jóšijášova (byl to první rok vlády babylonského krále Nebúkadnesara), (2) a které prorok Jeremjáš mluvil ke všemu judskému lidu a ke všem obyvatelům

Jeruzaléma: (3) Od třináctého roku vlády judského krále Jóšijáše, syna Amónova, až dodnes, těchto dvacet tři let, stávalo se ke mně Hospodinovo slovo. **Mluvil jsem k vám, stále znovu jsem mluvil, ale neposlouchali jste. Hospodin vám posílal všechny své otroky proroky, stále znovu je posílal, ale neposlouchali jste a nenakláněli jste ucho, abyste slyšeli.** (5) Říkali: Odvráťte se každý od své zlé cesty a od svých zvrácených činů a budete bydlet v zemi, kterou Hospodin dal vám a vašim otcům od věků až navěky. (6) **Nechod'te za jinými bohy, abyste jim sloužili a klaněli se jim.** Nezlobte mě dílem svých rukou, a neudělám vám nic zlého. (7) Ale neposlouchali jste mě, je Hospodinův výrok, jen abyste mě ke své vlastní škodě rozzlobili dílem svých rukou. (8) Proto takto praví Hospodin zástupů: Protože jste neposlouchali má slova, (9) **hle, pošlu a vezmu všechny severní čeledě, je Hospodinův výrok, pošlu i pro svého otroka, babylonského krále Nebúkadnesara, a přivedu je proti této zemi, proti jejím obyvatelům i proti všem těmto okolním národům. Zasvětim je zkáze a učiním je předmětem hrůzy a úžasu a věčnými troskami.**

Kontext knihy Ezechiel 9

Daniel a jeho přátelé byli zajati při prvním útoku na Jeruzalém v roce 606 př. n. l. Jeruzalém však nedokázal činit pokání a poučit se. Byli napadeni podruhé v roce 599 př. n. l., ale přesto nečinili pokání. Nakonec v roce 586 př. n. l. Nebúkadnesar město úplně zpusťošil. Uriáš Smith uvádí následující popis:

Obléhání Jeruzaléma. - Stejně jako člověk, vědomý si toho, že vyslovuje jen známou pravdu, on najednou pokračuje, aby uvedl celou řadu podrobností, kterými by mohla být zkoušena jeho přesnost. Svržení Jeruzaléma zde zaznamenané bylo předpovězeno Jeremiášem a bylo dokončeno v roce 606 př. n. l. [*] (Jr 25:8-11). Jeremiáš toto zajetí umístil do čtvrtého roku Jójakíma, Daniel do roku třetího. Tento zdánlivý nesoulad je vysvětlen skutečností, že Nebúkadnesar vyrazil na svou expedici koncem třetího roku Jójakíma, odkud počítá Daniel. Ale král si nedokázal podmanit Jeruzalém dřív, než devátého měsíce následujícího roku, odkud počítá Jeremiáš. Jójakím, přestože měl být odvezen do Babylonu, se ponížil a měl dovoleno zůstat jako vládce v Jeruzalémě, podrobený babylonskému králi.

Tohle bylo poprvé, kdy byl Jeruzalém obléhán Nebúkadnesarem. Dvakrát se město vzbouřilo, ale bylo znovu dobyté stejným králem a

bylo s ním pokaždé zacházeno hůře a hůřeji. Druhé svrnutí proběhlo během doby Jójakína, syna Jójakímova, když byly všechny posvátné nádoby buď odvezeny, nebo zničeny a ti nejlepší z obyvatel byli odvedeni s králem do zajetí. Třetí svrnutí bylo za Sedechiáše, když město zakoušelo nelehké obléhání. Během jeho trvání po celý rok a půl obyvatelé města trpěli všemi hrůzami extrémního hladomoru. Nakonec se družina a král pokusili z města uniknout, ale byli chyceni Chaldejci. Synové krále byli zabití před jeho vlastním obličejem. Jeho oči byly vyloupnuty, a on byl odvezen do Babylonu. Tak se splnila předpověď Ezechiele, že bude odveden do Babylonu, a zemře tam, přesto však to místo neuvidí. (Ez 12:13.) Město a chrám byly v té době naprosto zničeny a celá populace země s výjimkou několika hospodářů byla odvedena do zajetí do Babylonu v roce 586 př. n. l. Uriáš Smith, *Daniel a zjevení*. Komentář ke knize Daniel 1:1-2

Bylo to kolem roku 594 př. n. l., sedm let před třetím a konečným zničením, kdy Ezechiel prorokoval svá hrůzostrašná slova v knize Ezechiel 9. Hovoří o těch, kteří měli *pověření nad městem*, kteří přicházeli ze severu. Nebúkadnesar měl pověření nad městem od roku 606 př. n. l. a byl na sever od Jeruzaléma.

Ez 9:1-2 Pak on na mě hlasitě zavolal: **Přiblížili se dozorcí města, každý se svou zkázonosnou zbraní v ruce.** (2) A hle, šest mužů přichází cestou od Horní brány, **kteří je obrácena k severu, každý má v ruce svou ničivou zbraň;**

Zajímavé je, že historic Josephus se zmiňuje o pěti generálech, kteří v této době obléhali Jeruzalém.

Nyní bylo město obléháno devátý den čtvrtého měsíce, v jedenáctém roce kralování Sedechiáše. Skutečně jen generálům babylonského krále Nebúkadnesar povolil obléhání, neboť on sám se ubytoval ve městě Ribla. Jména těchto generálů, kteří zpustošili a podmanili si Jeruzalém, jestliže je někdo snad touží znát, tak jsou to tato: (1) Nergal Sharezer, (2) Samgar Nebo, (3) Rabsaris, (4) Sorsechim a (5) Rabmag. A když bylo město obléháno okolo půlnoci, a generálové nepřítelé vstoupili do chrámu, a když si to Sedechiáš uvědomil, vzal své ženy a své děti, své kapitány a přátele, a s nimi uprchl z města, přes opevněný příkop a

poušť; a když to někteří ze zběhů oznámili Babyloňanům; tak na přelomu dne spěchali pronásledovat Sedechiáše, a dohnali ho nedaleko od Jericha, a obklíčili jej. Židovský historic Josephus, Židovské starožitnosti, Kniha 10 kapitola 8.2

Adam Clarke zmiňuje ve svém komentáři ke knize Ezechiel 9:1 toto:

Těmito šesti muži s ničivými zbraněmi jsou prezentováni Chaldejci, kteří dostali pověření ke zničení toho města; a když je v takových případech zmíněn sever, jsou tím obecně myšleny Chaldea a chaldejské armády. Komentář Adama Clarkea ke knize Ezechiel 9:1

Existuje určitá nejednoznačnost ohledně toho, zda bylo nebo nebylo šest mužů s vražednými zbraněmi, a muž s kalamářem byl sedmým, nebo jestli jich bylo pět s vražednými zbraněmi a písař byl šestý do počtu. Ellen Whiteová zmiňuje pět mužů s vražednými zbraněmi, jak uvidíme později, a přesto James White zmiňuje šest s vražednými zbraněmi. Tento bod není důležitým bodem sporu, ale v této studii je možno jej zvážit.

Modlářství Izraele

Zde je důležité zdůraznit, že Izrael se závažně podílel na modlářství, jak je uvedeno v kapitole 8 knihy Ezechiel a na mnoha dalších místech.

Ez 8:14-16 Přivedl mě ke vchodu do brány Hospodinova domu, která směřuje k severu, a hle, tam sedí ženy a oplakávají Tamúza. (15) Řekl mi: Viděl jsi přece lidský synu. Znovu uvidíš ještě větší ohavnosti, než jsou tyto. (16) Pak mě přivedl na vnitřní nádvoří Hospodinova domu a hle, u vchodu do Hospodinova chrámu mezi předsíní a oltářem je asi dvacet pět mužů **zády k Hospodinovu chrámu a tvářemi k východu a sklánějí se před sluncem na východě.**

Poznamenáváme také, že Izrael uctíval bohy, kteří přicházeli z východu. Celý systém modlářství se rozvinul pod Nimrodem v oblasti Babylonu, který byl geograficky na severovýchod od Izraele. Když Babylonská armáda vtrhla do Izraele, přišla spíše ze severu než že by šla přímo přes poušť.

Iz 2:6 Hospodine, vždyť jsi zavrhl svůj lid, dům Jákobův, **protože jsou plni východního věštění** a hádání z oblaků jako Pelištejci; s dětmi cizozemců si potřásají rukama.

Jde zde o to, že vzhledem k tomu, že jak Izrael uctíval bohy Babylonu, tak byl nakonec vydán do rukou Babylonu. Při volbě zapojit se do modlářství Izrael vzdával poctu Satanovi, a proto se Satan mohl dožadovat, aby byl Izrael vydán jemu.

Jak je modlářství trestáno

Desatero přikázání nám jasně říká, co se stane, když se zabýváme modlářstvím:

Ex 20:5 Nebudeš se jim klanět a nebudeš jim otročit, neboť já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý, **který s trestem navštíví vinu otců na synech i na třetí a na čtvrté generaci těch, kdo mě nenávidí,**

Izrael se do modlářství zapletl a text říká, že trest za to je navštívení viny otců na dětech a my vidíme, že tohle pro Izrael se odehrává v knize Ezechiel 9. Hřích modlářství několika generací skončil touto vinou navštívenou na generaci Daniela a jeho přátel. Důležitost asociace s Babylonem spočívá v tom, že ukazuje, že tato vize je spojena s přirozenými důsledky prostřednictvím okamžitého naplnění tohoto proroctví. Víme, že zničení Jeruzaléma v roce 586 př. n. l. nebylo úplné naplnění tohoto proroctví, ale slouží k tomu, aby bylo vidět, jak se toto proroctví naplňuje prostřednictvím lidského jednání jako důsledek vlastních hříchů Izraele.

Konečné naplnění knihy Ezechiel 9

Zatímco kapitola 9 v knize Ezechiel obsahuje částečné naplnění při zničení Jeruzaléma sedm let poté, co Ezechiel měl tuto vizi, je zřejmé, že úplné naplnění nastane v posledních dnech dějin země, neboť můžeme vidět paralelní proroctví v knize Zjevení, která o posledních dnech mluví.

Zj 7:1-3 Potom jsem uviděl čtyři anděly stát na čtyřech úhlech země a držet čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zemi ani na moře ani na žádný strom. (2) A uviděl jsem jiného anděla, jak vystupuje od východu slunce a má pečetidlo živého Boha. Mocným hlasem zvolal na ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi a moři: (3) „**Neškod'te zemi, moři ani stromům, dokud neoznačíme otroky našeho Boha na jejich čelech!**“

Můžete vidět spojení mezi knihou Ezechiel 9 a Zjevení 7 v historii Adventistů v prohlášeních, jako jsou tato:

Bůh vás vyzývá, abyste si vybrali, zda budete dodržovat jeho přikázání a přijmete jeho pečeť, nebo zda budete poslouchat jeho soupeře, šelmu a obdržíte její znamení. Varuje vás před hroznými důsledky toho druhého. Velký den jeho hněvu je těsně před námi a v ten den potřebujeme štít. **Ničivý anděl se chystá projít; muži se zákaznými zbraněmi se chystají udeřit; ty čtyři větry mají být brzy uvolněny;** a nic jiného než Boží znamení nebo pečeť, nezpůsobí, že nás ničitel mine. Viz Ex 12, 13; Ez 9; Zj 7,1-4.

R. F. Cottrell, RH 28. července, 1859.

Může být dobré, než vstoupíte přímo do pátrání... ukázat, že výrazy "pečeť", "jméno", "znamení" a "znak" jsou synonyma - to, co může být potvrzeno pravdou u jednoho z nich, může být potvrzeno pravdou i u ostatních. Pokud bude čtenář pátrat ve Websterově slovníku, nalezne mezi definicemi výrazu *pečeť* následující: "Upevnit nebo připojit pečeť jako znamení pravosti;" "potvrdit, ratifikovat, založit." *Znak* znamená, dle stejné authority, "znamení". *Znamení* je definováno jako "znak, známka, památník, zveřejnit", atd. Ale Webster není v tomto bodě nejvyšší autoritou. Zj 7:1-4. "Potom jsem uviděl čtyři anděly stát na čtyřech úhlech země a držet čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zemi ani na moře ani na žádný strom. **A uviděl jsem jiného anděla, jak vystupuje od východu slunce a má pečetidlo živého Boha. Mocným hlasem zvolal na ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi a moři: „Neškod'te zemi, moři ani stromům, dokud neoznačíme otroky našeho Boha na jejich čelech!** A slyšel jsem počet označených: sto čtyřicet čtyři tisíce ze všech kmenů synů Izraele“. Nyní porovnáním Zj 14:1-4 s výše uvedeným vidíme, že stejných 144 000 jsou představeny jako "mající jméno Otce zapsané na svých čelech". Ve Zj 7 je pečeť živého Boha umístěna na jejich čela, aby nebyli postihnuti

soudy zde popsány. V Ez 9 se ten stejný proces ubližování projevuje u jiné postavy. Šest mužů, kteří jsou prezentováni, jako že se blíží s "vražednými zbraněmi" nebo "zbraněmi pro lámání na kusy" (dle pozn. na okraji) ve svých rukou; ale nemají dovoleno konat svou práci ničení, dokud "muž s písářským kalamářem po jeho boku" neprojde městem a nevydá "znamení na čelo všem lidem, kteří vzdychají, a křičí, kvůli všem těm ohavnostem, které se kolem dějí." Pak muži s těmi vražednými zbraněmi obdrží příkaz, aby pobili všechny kromě těch, kteří mají ono znamení. Viz verš 6. **Zde pobíjení chápeme stejně jako "víno Božího hněvu", ve Zj 14:10.** James White, Co je znamení živého Boha, RH 15. září, 1863.

Toto zabíjení těch, kteří nemají ono znamení, je chápáno, že se odehraje za doby Poselství třetího anděla jako to Boží víno, které se nalévá nezředené do poháru Jeho rozhořčení. Ellen Whiteová uvádí následující ve spojitosti s muži s vražednými zbraněmi.

Ellen Whiteová spojuje tuto vizi z knihy Ezechiel 9 a vizi ze Zjevení 7 následovně:

Toto zapečetění služebníků Božích pečetí je to same jako to, které bylo ukázáno Ezechielovi ve vidění. Jan byl také svědkem tohoto nejalarmujícího zjevení. TM 445

Pokud jsou tyto dvě vize stejné, pak jsou muži s vražednými zbraněmi paralela s větry sváru, které Boží andělé uvolní v knize Zjevení 7.

Ezechiel 9 je všeobecné zničení bezbožných

Pokud nečiní pokání a nechají dílo Satana utiskovat ty, kteří nesou břemeno práce a držení rukou hříšníků na Sionu, nikdy neobdrží znamení Boží pečetě souhlasu. **Upadnou do všeobecného zničení bezbožných, prezentovaných dílem pěti mužů nesoucích vražedné zbraně.** 3T 267

Takže dílo pěti mužů nesoucích vražedné zbraně znamená všeobecné zničení bezbožných. Jak toto všeobecné zničení probíhá? Pozorně si všimněte následujících výroků.

Viděla jsem čtyři anděly, kteří měli vykonat dílo na zemi a oni se již chystali k jeho provedení. Pán Ježíš byl oděn kněžským rouchem.

Soucítěně pohlížel na ostatky. Pak pozvedl svou ruku a zvolal hlasem nejhlubšího slítování: "Má krev, Otče, má krev, má krev, má krev!" Potom jsem viděla, jak od Boha, který seděl na velikém bílém trůnu, přišlo jasné světlo a rozlévalo se kolem Ježíše. Dále jsem viděla anděla, který rychle letěl s rozkazem od Ježíše ke čtyřem andělům, jež měli vykonat dílo na zemi. On něčím mával a volal zvučným hlasem: "Zadržte! Zadržte! Zadržte! Zadržte!, dokud služebníci Boží nebudou zapečetěni na svých čelích." {EW 38.1}

Tázala jsem se mého doprovázejícího anděla, co znamená všechno to, co jsem slyšela a co ti čtyři andělé mají vykonat. **On mi řekl, že Bůh zadržuje moci a že dal těm andělům rozkaz ohledně záležitostí na zemi, že ti čtyři andělé měli od Boha moc držet čtyři větry země a oni ty větry chtěli rozpustit. Avšak jakmile své ruce uvolňovali a větry začínaly vát, pohlédlo Ježíšovo milostivé oko na ostatky, které ještě nebyly zapečetěny.** Pán Ježíš pozvedl své ruce k Otcovi a prosil Ježíše, že za ně vylil svou krev. Potom bylo uloženo jinému andělu, aby rychle letěl k těm čtyřem andělům a přikázal jim zadržet větry, než budou služebníci zapečetěni pečeti živého Boha na svých čelích. {EW 38.2}

Vidíme, že Boží andělé omezují síly zla, dokud nejsou Boží služebníci zapečetěni. Když je toto dílo dokončeno a Ježíš opouští svatyni, pak jsou větry uvolněny a Satan dostává veškerou moc, aby ponořil svět do jednoho velkého soužení, které následuje vzor zničení Jeruzaléma:

Až Kristus opustí nebeskou svatyni, zahalí obyvatele země temnota. V té době budou muset věřící žít před svatým Bohem bez přimluvce. Moc, která dosud zadržovala bezbožné, přestane působit, a satan získá neomezenou nadvládu nad zatvrzelými lidmi. Boží trpělivost skončila. Svět odmítl Boží milost, pohrdl Boží láskou a pošlapal Boží zákon. **Bezbožní lidé zašli za hranici Boží milosti. Boží Duch, kterému tvrdošjně vzdorovali, od nich odstoupil. Nebude je chránit Boží milost a budou vydáni napospas satanu, který pak zavleče obyvatele světa do závěrečné velké doby soužení. Boží andělé přestanou bránit průchodu lidských vášní — uvolní se všechno zadržované napětí. Celý svět bude zatažen do zkázy, jež bude děsivější, než byla zkáza starého Jeruzaléma.** {GC 614.1}

Přírodní živly - zemětřesení, bouře, politické boje

Všimněte si, co dalšího Ellen White o této záležitosti říká:

Vylíčení dne Hospodinova je nám dáno ve Zjevení Janově. Volání hrůzy nesčíslného množství doléhalo ve sluch Janův: „Přišel ten den veliký hněvu jeho. I kdo bude moci ostáti“? Zj. 6,17. Sám apoštol byl přemožen bázní.

Když toto vše, takové hrozné soudy přijdou na provinilý svět, kde potom bude útočiště lidu Božího? Kde a jak budou ochráněni, než přijde hněv Jeho? **Jan vidí přírodní živly, - zemětřesení, bouře a politické spory – držány čtyřmi anděly. Tyto větry jsou pod jejich dozorem, dokud jim Bůh nepřikáže, aby vály.** V tom záleží bezpečnost církve Boží. Z rozkazu Božího zadržují andělé větry zemské, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na stromoví, dokud nebudou zapečetěni služebníci Boží na čelích svých. Jan viděl mocného anděla vystupujícího od východu slunce. Tento nejmocnější za andělů měl v ruce pečeť Boha živého. Toho, jenž sám může dát život a může vtisknout znamení – pečeť – na čela těch, kteří mají obdržet nesmrtelnost – život věčný. Tento nejmocnější anděl má moc přikázat čtyřem andělům, aby drželi v šachu čtyři větry, dokud nebude toto dílo vykonáno, ale i přikázat, aby větrové váli. {TM 444.3}

Takže andělé, kteří zadržují větry, zadržují přírodní katastrofy a politické boje. Všimněte si, jak Ellen Whiteová poukazuje na přírodní katastrofy a politické boje jako na *přírodní živly*. Jak přírodní svět, tak lidský morální svět jsou uvedeny společně.

Jan spatřil čtyři anděly, kteří stáli na rozích země a zadržovali čtyři zemské větry, aby nemohly vanout na zem, na moře, ani na žádný strom. Tyto symboly demonstrují potíže, které na Zemi přijdou, ale které Boží andělé milosrdně zadržovali, dokud Boží služebníci nebudou mít na svých čelech pečeť.

Větry a zemětřesení a bouře nejsou rozmarná vypuknutí neregulovaných mechanických sil. **Celá příroda je v plném smyslu pod kontrolou fyzikálního zákona. Je to projev vyšší vůle.** "On ve Svých pěstech drží větry," "On shromažďuje vody v dutině Svých rukou;" "On si dělá z oblaků Své vozy;" "Pán sedí nad potopou; ano, Pán sedí králem navždy." Nedovolte, aby lidská moudrost sesadila z trůnu a vzdorovala

velkému Panovníkovi vesmíru. "Ten, kdo stvořil svět a všechno, co je v něm." On je udržovatelem. **Celá příroda není nic, než fungování zákonů, které On vytvořil, projevem Jeho svrchované vůle.**--Ms 10, 1906. {3MR 342.2}

Je to úžasná a velkolepá skutečnost, že v Božích zákonech v přírodě, důsledek následuje příčinu s neomylnou jistotou. Zasetá semena budou vyprodukovat ovoce svého druhu. Tak je to i s lidskou povahou. Ten, kdo seje na tělo, z těla sklízí korupci. Ten, kdo seje na ducha, od ducha sklízí život věčný. Kdyby lidé uvažovali tak, že oni si vytvářejí svou vlastní sklizeň, to by si pečlivě vybírali, jaké semeno zasejí.--Ms 104, 1898. {3MR 342.3}

Přírodní svět je výrazem vyšší vůle Boží. Viditelné stvoření, když jedná v míru a v úplném pořádku, je projevem lásky a péče našeho Otce. Když jsou větry uvolněny, přírodní svět a povaha člověka budou předány do rukou boha, kterého si svět zvolil. Tvář přírody a tvář člověka bez Boží pečeti bude odrážet mysl Satana. Jelikož člověk zneužívá přírodu a využívá zemi pro svoji vlastní bezuzdnost, země bude odrážet jeho vlastní destruktivní mysl a stane se nástrojem smrti.

Pod předpokládanou moudrostí lidí je **příroda umístěna tam, kde se stává destruktivním činitelem. Dobré věci, které byly člověku dány jen proto, aby ho požehnal, jsou přeměněny v prokletí. Díky vínu a alkoholu se lidé stávají otroky svých chutí.** Bůh nezasahuje a neučiní zázrak, aby přeměnil zlo na dobro; neboť uložil veškerou přírodu pod Své věčné zákony. Necht' neexistuje klid pro bezbožného, říká. Necht' je s ním všechno ve válce. A příroda odpovídá: "Nebude nikdo." **Jestliže člověk vezme svůj život do svých rukou, dělá se se sebou podle svého přání, pokud jedná proti Bohu a přírodě, jeho požitky se mu stanou nástroji smrti.** {3MR 344.2}

Pro vysvětlení, jak se příroda stává destruktivním činitelem, Ellen Whiteová zmiňuje výrobu vína. Člověk vezme přírodní hrozno a promění ho v destruktivní prokletí. Stejný princip se objevuje v širším měřítku při vypuštění větrů. Víno Babylonu, které opíjí svět, sklídí obrovskou kocovinu pro celý svět. Přesto je to člověk, který tento výsledek skrze své vlastní požitkářství vytváří, a toto požitkářství se stává nástrojem smrti.

Tyto nástroje smrti nebo větry jsou paralelou oněch mužů s vražednými zbraněmi v knize Ezechiel 9. Je popisována ta stejná událost. Satan plně využívá síly přírody a politické síly k ničení, když Boží andělé ustoupí od zadržování těchto větrů. Všimněte si znovu v následující pasáži:

Bratří, jak dlouho, než budete připraveni na Boží pečeť? Každý krok, který postupujete cestou, kterou Bůh zakazuje, k vašemu vlastnímu potěšení a v hříchu, je krok blíže k vašemu zničení. Každý čin neposlušnosti vůči slovu Páně vás vystavuje nenapravitelné ztrátě. Každý okamžik pohodlí, požitkářství, který jste si zajistili tím, že jste opomíjeli božská napomenutí a povolání do služby k vážné práci pro Mistra, vás umístil pod nadvládu a kontrolu knížete temnoty. Váš svícen se může kdykoli přesunout ze svého místa. Čtyři mocní andělé stále zadržují ty čtyři větry země. Je zakázáno, aby se to hrozné ničení projevilo v plné míře. **Neštěstí na zemi a na moři; ztráty na životech, stále rostoucí, bouří, vichřicí, železniční katastrofou, požárem; hrozné záplavy, zemětřesení a větry budou podněcovat národy do jednoho smrtícího boje, zatímco budou andělé držet ty čtyři větry a zakáží té ukrutné moci Satana, aby byla v jeho zuřivosti vykonána, dokud nemají Boží služebníci na čelech pečeť. Připravte se, připravte se, prosím vás, připravte se, než bude navždy pozdě! Služebníci pomsty budou vylévat všechny ty hrozné soudy na Bohem opuštěný lid.** RH, 7. června, 1887

Znovu vidíme, že větry, které andělé zadržují, jsou ta *ukrutná moc Satanova*. Vidění v knize Ezechiel 9 a Zjevení 7 jsou stejná. Proto je ono uvolnění větrů to samé jako ti muži přicházející s vražednými zbraněmi coby služebníci pomsty. Trest dopadá na lid, který Bůh opustil, což znamená, že Bůh neochotně stáhl Svou přítomnost a umožnil Satanovi plnou kontrolu podle bohů, které si lidé pro sebe zvolili. Ti muži se zkáznými zbraněmi představují odbrzdění moci Satanovy.

Takže shrneme sled událostí následovně:

1. Boží andělé zadržují větry sváru, dokud nejsou spravedliví zapečetěni.

2. Ježíš poté zanechává své přímluvné služby ve Svatyni.
3. Ochrana bezbožných je odstraněna, neboť Duch Boží, který byl neustále odmítán, je odejmutý.
4. Uvolnění těch větrů je to stejné jako ti muži s vražednými zbraněmi, kteří přicházejí a zabíjejí všechny bez onoho znamení.
5. Svět není před tím zlým nijak chráněn, neboť oni odmítají Boží pečeť.
6. Satan vrhá svět do poslední doby soužení a ničí zemi zemětřesením, bouří a politickými boji. Satan a jeho stoupenci jsou služebníci pomsty.
7. Celý svět je zničen a je to strašnější než zničení Jeruzaléma.

Všimněme si sledu událostí během ničení Jeruzaléma popsáním ve Velkém sporu věků:

Židé sami byli strůjci svého údělu. Sami si naplnili pohár pomsty. V pohromě, která je jako národ postihla, a ve všech bídách, které pak následovaly, když byli rozptýleni, sklízeli jen to, co sami zaseli. Prorok napsal: „Je to tvá zkáza, Izraeli,“ protože ses „stavěl na odpor svému Bohu“. Ozeáš 13,9; Ozeáš 14,1. Jejich utrpení se často vykládá jako trest, který je postihl na základě Božího rozhodnutí. Velký podvodník se tak snaží utajit svou vlastní činnost. **Tvrdošijným odmítáním Boží lásky a milosti Židé způsobili, že byla od nich odňata Boží ochrana a satan jim mohl vládnout podle své vůle. Strašné krutosti, které se projevíly při zkáze Jeruzaléma, ukazují, jak satan jedná s těmi, kdo se poddali jeho nadvládě.**

Neuvědomujeme si, kolik dlužíme Kristu za pokoj a ochranu, kterou nám dává. Je to Boží ochraňující moc, která brání, aby se lidstvo nedostalo plně pod nadvládu satana. Neposlušní a nevděční mají všechny důvody k tomu, aby byli vděční Bohu za milosrdenství a shovívavost, s níž zadržuje krutou a zlomyslnou satanovu moc. Když však lidé překročí meze Boží trpělivosti, je tato brzdicí moc odňata. **Bůh se nechová k hříšníku jako vykonavatel rozsudku vynesného za přestoupení. Ponechává lidi, kteří odmítají jeho milost, aby sklidili to, co sami zaseli.** Každý paprsek světla, který jsme odmítli, každé varování, kterým jsme pohrdli nebo které jsme nebrali vážně, každý

pěstovaný zlozvyk, každé přestoupení Božího zákona je zasetým semenem, které přinese jistou žeň. **Jestliže člověk tvrdošijně odporuje Duchu svatému, Bůh jej nakonec hříšníku odejme, a pak už neexistuje moc, která by bránila zlým pohnutkám lidského srdce, není ochrany před zlobou a nepřátelstvím satana. Zkáza Jeruzaléma je strašným varováním pro všechny, kdo berou na lehkou váhu nabídku Boží milosti a ignorují pozvání Boží dobroty.** Je nejpřesvědčivějším svědectvím toho, jak Bůh nenávidí hřích, a důkazem jistého trestu, který stihne viníky. GC 35, 36

Spasitelovo proroctví o tom, že Jeruzalém postihne trest, se splní ještě podruhé. Strašná zkáza Jeruzaléma je pouze náznakem oné závěrečné zkázy. V údělu vyvoleného města můžeme vidět úděl celého světa, který odmítá Boží milost a pošlapává Boží zákon. Temné jsou záznamy o lidské bídě, kterou země zažila za dlouhá staletí zločinu. Srdce se svírá a mysl omdlévá, uvažujeme-li o tom. Odmítání Boží moci má děsivé důsledky. Ovšem výjevy, které se odehrají v budoucnosti, budou ještě hrůznější. Minulé události — dlouhý sled bouří, sporů a převratů, „každá bota obouvaná do válečné vřavy a každý plášť vyválený v prolité krvi“ (Izajáš 9,4) — **jsou ničím v porovnání s hrůzami doby, kdy bude ochraňující Boží Duch zcela odňat lidem, kteří jej odmítli, a nebude bránit projevům lidských vášní a satanova hněvu. Tehdy celý svět uvidí — jako dosud nikdy — výsledky satanovy vlády.**

{GC 36.2}

Král, kterého si vybereš, je král, kterému sloužíš

Vidíme stejný sled událostí během zničení Jeruzaléma. Bůh chránil Jeruzalém, až dokud se Jeho Duch kvůli neustálému odmítání nestáhl a Satan byl schopen převzít kontrolu. Tato událost je pak srovnávána s koncem světa. Při ukřižování Ježíše řekli vůdci Izraele:

J 19:15 Oni zvolali: „Pryč, pryč s ním, ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „Vašeho krále mám ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, jen císaře.“

Jelikož si zvolili Caesara jako svého *jediného* krále, Bůh na nich tehdy navštívil tuto vinu, když nechal Caesara, aby nad nimi měl plnou kontrolu. Caesar se vrátil o 40 let později a zničil je. A tak to potvrzují i slova Písma:

Ř 6:16 Což nevíte, že komu se propůjčujete jako otroci k poslušnosti, koho posloucháte, toho jste otroky: buď hříchu, který vede ke smrti, nebo poslušnosti, která vede ke spravedlnosti?

Takže události v knize Ezechiel 9 nám poskytují příklad událostí konce světa. Následující sled událostí je tento:

1. Lid odmítá Boží přikázání a upadá do modlářství.
2. Bůh posílá v milosrdenství varovnou výzvu, aby je zachránil před následky jejich vlastních činů.
3. Lidé odmítají poslední varování a utvrdí se pod vedením falešného náboženství a falešných bohů.
4. Druhé přikázání týkající se modlářství nám říká, že tresty, jež dopadnou, jsou navštívením viny otců na dětech do třetí a čtvrté generace. To znamená, že hříchy otce, které děti praktikují a rozšiřují, se setkají s trestem.
5. Boží Duch se po neustálém odmítání stahuje a bůh národa, který si Boží lid zvolil, získává vládu nad Božím odpadlým lidem.
6. Satan pak získává veškerou moc, aby zničil ty, kdo nemají znamení nebo pečeť Boží.

Můžeme si všimnout tohoto procesu stáhnutí se a nepravostí lidu, které byly navštíveny, v těchto verších v knize Ezechiel 9:

Duch Boží je odnímán.

Ez 9:3 **A sláva Boha Izraele se vznesla** z cheruba, na němž spočívala, k prahu domu. Bůh zavolal na toho muže oděného lněným oděvem, který měl na bedrech písarský kalamář.

Hříchy Izraele jsou navštíveny.

Ez 9:10 (B21) Proto se neslituji a nebudu je šetřit. **Obrátím jim jejich cesty na hlavy.**

Slovo *obrátit* je ve skutečnosti hebrejské slovo *nathan*, které znamená *(vy)dat, uvádět*. Toto říká, že jim Bůh dá to, co chtěli. Jelikož jim dal to, co chtěli, Bůh na nich navštívil jejich cestu, což je nepravost. Izrael si

vybral boha, kterého vymyslel Satan, a tak jim Bůh dává vůdce, kterého si vybrali, a dovolí mu mít nad nimi úplnou kontrolu.

Jestliže člověk tvrdošjně odporuje Duchu svatému, Bůh jej nakonec hříšníku odejme, a pak už neexistuje moc, která by bránila zlým pohnutkám lidského srdce, není ochrany před zlobou a nepřítelstvím satana. Zkáza Jeruzaléma je strašným varováním pro všechny, kdo berou na lehkou váhu nabídku Boží milosti a ignorují pozvání Boží dobroty. GC 36.1

Příkaz zabít

Ale co příkazy, které Bůh dává týkající se zabíjení mužů, žen a dětí?

Ez 9:5-8 A oněm řekl, jak jsem slyšel: Procházejte městem za ním a pobíjejte; vaše oko ať se neslituje, nemějte soucit. (6) **Starce, mládence a pannu i malé dítě a ženy zabíjejte až do úplného vyhubení**, ale k žádnému člověku, na kterém je ta značka, nepřistupujte. Začnete od mé svatyně. Začali tedy mezi staršími muži, kteří byli před domem. (7) Řekl jim: Znečistěte ten dům a naplňte nádvoří pobitými, jděte. I vyšli a pobíjeli ve městě. (8) **A když je pobíjeli a já zůstal sám, padl jsem na tvář a volal jsem o pomoc. Řekl jsem: Ach, Panovníku Hospodine, cožpak ty zničíš celý zbytek Izraele, že vyléváš svou zlobu na Jeruzalém?**

Tyto texty nás vyzývají k otázce, čemu věříme o tom, co se týče charakteru našeho Boha.

Přikazuje Bůh zabíjení mladých žen a malých dětí? Proces, který jsme sledovali, by měl jasně vysvětlit, jak toto zabíjení probíhá, ale prozkoumejme tuto záležitost ještě trošičku více.

L 19:12-27 Proto řekl: „Jeden urozený člověk odešel do daleké krajiny, aby se ujal kralování a pak se vrátil. (13) Zavolal deset svých otroků, dal jim deset hřiven a řekl jim: ‚Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu.‘ (14) **Avšak jeho spoluobčané ho nenáviděli** a poslali za ním poselstvo se slovy: ‚**Nechceme, aby nad námi tento člověk kraloval.**‘ (15) A stalo se, když se jako král vrátil, že si dal zavolat ty otroky, kterým svěčil peníze, aby se dověděli, kolik vydělali. (16) Přišel první a řekl: ‚Pane, tvoje hřivna vynesla deset hřiven.‘ (17) Řekl mu: ‚Výborně, dobrý

otroku, protože jsi v nejmenší věci byl věrný, měj pravomoc nad deseti městy.' (18) Přišel druhý a řekl: ‚Tvá hřivna, Pane, získala pět hřiven.‘ (19) Také tomuto řekl: ‚I ty buď vládcem nad pěti městy.‘ (20) A přišel jiný a řekl: ‚Pane, hle, tvá hřivna, kterou jsem měl uloženou v šátku, (21) neboť jsem se tě bál, protože jsi přísný člověk: bereš, co jsi nedal, a sklízíš, co jsi nezasel.‘ (22) Řekl mu: ‚Podle tvých slov tě budu soudit, špatný otroku. Věděl jsi, že jsem člověk přísný a беру, co jsem nedal, a sklízím, co jsem nezasel. (23) Proč jsi nedal mé peníze na stůl směnárníkovi? A já bych si je po příchodu vybral s úrokem!‘ (24) A těm, kteří tam stáli, řekl: ‚Vezměte od něho tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven.‘ (25) Řekli mu: ‚Pane, už má deset hřiven.‘ (26) Pravím vám, že každému, kdo má, bude dáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. (27) **‚Avšak ty mé nepřátele, kteří nechtěli, abych nad nimi kraloval, přiveďte sem a přede mnou je pobijte.‘**“

Toto je příběh o talentech (hřivnách), jak je uvedeno v knize Lukáše. Ve 14. verši se říká, že občané nenáviděli toho urozeného člověka. Tento urozený člověk představuje Boha v širším slova smyslu a konkrétně Krista. Co se stane s těmi, kteří nenávidí Boha?

Ex 20:5 Nebudeš se jim klanět a nebudeš jim otročit, neboť já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý, který s trestem navštěvuje vinu otců na synech i na třetí a na čtvrté generaci těch, kdo mě nenávidí,

Muž, který držel talent v šátku, řekl, že věděl, že urozený člověk je přísný a nemilosrdný. Tento muž promítal na urozeného člověka svou vlastní nenávist vůči němu skrze způsob, jak ho soudil. Z Bible je zřejmé, že urozený člověk vůbec nebyl takový. Co urozený člověk řekl?

L 19:22 Řekl mu: ‚Podle tvých slov tě budu soudit, špatný otroku.‘

Urozený člověk tedy přivedl na toho člověka jeho vlastní úsudek a cesty. Důležitá je paralela mezi tímto příběhem v Lukášovi a trestem, který se odehrává v Matoušovi.

Mt 25:24-30 Přistoupil pak i ten, který dostal jeden talent, a řekl: ‚**Pane, poznal jsem, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nezasel, a shromáždí uješ, kde jsi nerozsypal.** (25) Dostal jsem strach, odešel jsem a ukryl tvůj talent v zemi. Hle, zde máš, co je tvoje.‘ (26) Jeho pán mu odpověděl: ‚Zlý a lenivý otroku, věděl jsi, že sklízím, kde jsem nezasel,

a shromažďuji, kde jsem nerozsypal? (27) Měl jsi tedy mé peníze dát směnárníkům, a já bych si po návratu vzal, co je moje, i s úrokem. (28) Vezměte tedy od něho ten talent a dejte tomu, který má deset talentů! (29) Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít hojnost. Tomu, kdo nemá, však bude odňato i to, co má. (30) **A toho neužitečného otroka vyhod'te do nejzazší temnoty. Tam bude pláč a skřípění zubů.**“

Nejzazší temnota

Trest uložený v Matoušovi 25:30 je paralela k trestu uloženém v Lukášovi 19:27.

Mt 25:30 **A toho neužitečného otroka vyhod'te do nejzazší temnoty. Tam bude pláč a skřípění zubů.**“

L 19:27 „Avšak ty mé nepřátele, kteří nechtěli, abych nad nimi kraloval, **přived'te sem a přede mnou je pobijte.**“

Kde je to místo nejzazší temnoty?

2P 2:4 (B21) Bůh přece neušetřil anděly, když zhřešili, ale **svrhl** je do pekla, kde spoutáni **řetězy ve tmě** čekají na soud.

Zj 16:10 Pátý anděl vylil svou misku na **trůn šelmy**, a její království se **zatmělo; lidé se bolestí kousali do jazyka**,

Ju 1:11-13 Běda jim, neboť se vydali cestou Kainovou, vrhli se do bludu Balaámovy mzdy a zahynuli vzpourou Kore. (12) Tito jsou poskvrcami na vašich hodech lásky, když s vámi bezostyšně hodují a pasou sami sebe; jsou jako oblaky bez vody, které jsou hnány větry, stromy na sklonku podzimu, bez ovoce, dvakrát zemřelé, vykořeněné; (13) divoké mořské vlny, které jako pěnu vyvrhují své hanebnosti, bloudící hvězdy, **jimž je mrákota tmy zachována na věčnost.**

Být vhozen do nejzazší temnoty znamená být neochotně předán do rukou Satana a jeho andělů po odhodlaném a tvrdohlavém odmítání. Toto je proces, kterým jsou nepřátelé Boží, kteří Ho nenávidí, před Ním zabiti. Bible nám říká, jak jsou bezbožní zabiti:

Ž 34:22 **Ničemu zahubí zlo.** Kdo nenávidí spravedlivého, ponese vinu.

Události knihy Ezechiel 9 jsou popisem zkázy, která přichází na ty, kteří se záměrně rozhodli uctívat falešného boha. V posledních dnech si každý vybere buď znamení šelmy, nebo pečeť Boží.

Zj 13:16-17 A působí, aby všem, malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům, byl dán cejch na pravou ruku nebo na čelo (17) a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má cejch: jméno šelmy nebo číslo jejího jména.

Ti, kteří si vyberou znamení šelmy, se ocitnou pod nadvládou šelmy, a proto moc této šelmy s nimi bude moct nakládat, jak si přeje. Stejně jako si židovští vůdci vybrali Juliuse Caesara za svého krále a on získal moc, aby o čtyřicet let později přišel a zničil je, tak i v posledních dnech ti, kteří odolávají Bohu Písma a volí boha Říma – toho ničícího Trojičného Boha, Římu bude dána moc je zabít. Tyto události spustí spád do finální krize před Druhým příchodem. Uctívání šelmy a jeho boha je porušením druhého přikázání. Druhé přikázání nám jasně říká, jak Bůh potrestá ty, kteří se zapojí do tohoto modlářství.

Ex 20:5 Nebudeš se jim klanět a nebudeš jim otročit, neboť já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý, který s trestem navštěvuje vinu otců na synech i na třetí a na čtvrté generaci těch, kdo mě nenávidí,

Zabíjení dětí? Opravdu?

Není řečeno, že Bůh pošle Své anděly, aby je osobně zabili. Neříká se tam, že Sám Bůh je zahubí. To přikázání říká, že na nich navštíví jejich vlastní nepravost či vinu. Umožní jim, aby přijali své vlastní cesty, na svoje hlavy.

Je smutné, že ti, kteří věří, že Sám Bůh zabije ty bezbožné, se připojují k tamtomu člověku s jedním talentem tím, že věří, že Bůh je přísná osoba. Jak je možné, aby křesťan říkal, že milování je zabít mladé ženy a malé děti vražednými zbraněmi? Domnívají se skutečně, že Bůh Sám nařizuje Svým andělům nebo lidem, aby ženám uřezávali hlavy a

rozřezávali malé děti na kusy? Tato myšlenka je naprosto odpudivá a prezentuje Boha nejen jako přísného, ale i barbarského a zlého. Věřit tomu, že Bůh osobně zabije modláře, je jako nazývat Boha lhářem ve smyslu toho, co Bůh říká ve druhém přikázání. Bůh říká, že na ně přivede jejich vlastní vinu, ale mnoho lidí nevědomky popírá, co přikázání říkájí, a důrazně tvrdí, že Bůh Sám je zabije pomocí Svých andělů.

Použití příkazů k vyjádření povolení

Tvrdí se, že pokud to Bůh přikázal, pak je On tím, kdo to činí.

Ez 9:4-6 Hospodin mu řekl: Projdi středem města, středem Jeruzaléma. Označíš značkou na čelech ty muže, kteří vzdychají a sténají nad všemi těmi ohavnostmi, které se uprostřed něho páchají. (5) A oněm řekl, jak jsem slyšel: Procházejte městem za ním a pobíjejte; vaše oko ať se neslituje, nemějte soucit. (6) Starce, mládence a pannu i malé dítě a ženy zabíjejte až do úplného vyhubení, ale k žádnému člověku, na kterém je ta značka, nepřistupujte. Začnete od mé svatyně. Začali tedy mezi staršími muži, kteří byli před domem.

Tyto verše je třeba číst v kontextu verše 10:

Ez 9:10 (B21) Proto se neslituji a nebudu je šetřit. Obrátím [(vy)dám] jim jejich cesty na hlavy.

Tyto příkazy jsou jazykem povolení (dovolení, souhlasu). Nikdo ve Vesmíru nemůže jednat bez Božího povolení. Satan musel požádat Boha o povolení, aby mohl sužovat Jóba.

Jb 1:9-12 Satan nato Hospodinu odpověděl: Bojí se snad Jób Boha bezdůvodně? (10) Cožpak ty jsi neohradil jej, jeho dům a všechno, co má, ze všech stran? Nepožeňnal jsi dílo jeho rukou a nerozhajnil se jeho statek na zemi? (11) **Avšak vztáhni nyní svou ruku** a zasáhni vše, co má; určitě ti bude do tváře zlořečit. (12) **Hospodin řekl Satanovi: Hle, vše, co má, je ve tvé ruce;** pouze na něho ruku nevztahuj. A Satan odešel z Hospodinovy přítomnosti.

Vztáhnutí Boží ruky je předání do rukou Satana. Stejný princip vidíme ve vztahu k Achabovi a Míkajášovi.

1Kr 22:20-22 Hospodin řekl: **Kdo přemluví Achaba, aby vytáhl a padl u Rámot-gileádu?** Jeden říkal to a druhý říkal ono, (21) až vyšel jeden duch, postavil se před Hospodinem a řekl: Já ho přemluví. Hospodin se ho zeptal: Čím? (22) **Odpověď: Vyjdu a stanu se lživým duchem v ústech všech jeho proroků. Hospodin řekl: Ty ho přemluvíš, ano, dokážeš to. Vyjdi a učíš to.**

Duch přichází před Boha a říká, že vloží lži do úst všech proroků. Bůh mu přikáže, aby šel a učinil tak. Přikázal Bůh tomuto zlému duchu, aby lhal ve jménu Boha? Nenechal spíše Bůh tohoto zlého ducha, aby činil, jak si přeje, a když mu tímto Bůh dal Své svolení, anděl jeho příkaz přijal?

Satan chtěl zničit Jeruzalém již po staletí před dobou Daniela. Konečně Satan dostává povolení zničit město, což je prezentováno slovy příkazu Krále Nebes. Tento stejný princip platí i v době Saula.

1S 16:23 Stávalo se, že když přišel na Saula duch od Boha, David bral lyru a hrál svojí rukou. Saulovi se ulevovalo a bylo mu dobře a zlý duch od něho odstupoval.

Přikázal Bůh zlému duchovi, aby sužoval Saula, nebo tomuto zlému duchu Bůh dovolil, aby tak učinil?

Ž 78:49 Seslal na ně svůj planoucí hněv, zuřivost, rozhořčení a soužení -
- komando zlých andělů.

Přikázal snad Bůh zlým andělům, aby zničili Egyptany ve formě ran nebo k tomu Bůh udělil povolení? Slovo *seslal* v tomto verši také může znamenat *propustil (uvolnil, vypustil)*. Bůh uvolnil neboli povolil Satanovi a jeho andělům, aby vykonali své dílo zkázy.

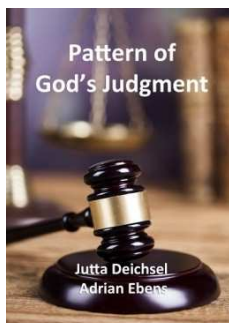
Na závěr vidíme následující:

1. Ten trest udělený v knize Ezechiel je za hřích modlářství.
2. Druhé přikázání nám říká, že modlářství je trestáno navštívením viny hříšníků na jejich vlastních hlavách. To je jasně uvedeno v knize Ezechiel 9:10.
3. Částečné naplnění Ezechiele 9 nastalo v roce 586 př. n. l., když Babylon zcela zničil Jeruzalém. Tato událost naznačuje pravdu o tom, že Boží trest (soud) byl skutečně navštívením jejich vlastní viny na jejich hlavách.
4. Duch proroctví jasně uvádí, že muži s pěti vražednými zbraněmi představují všeobecné zničení bezbožných. 3T 267
5. Všeobecné zničení bezbožných je vyjádřeno Ellen Whiteovou jako událost, která se odehrává stejným způsobem jako zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l.
6. O zničení Jeruzaléma se jasně mluví ve smyslu jeho předání do Satanovy moci. GC 35, 36
7. Jakmile Ježíš opustí Svatyni na nebesích, všichni spravedliví již budou mít pečeť. Andělé, kteří drží čtyři větry, je uvolní a Satan bude mít plnou moc nad těmi, kdo se rozhodli přijmout znamení šelmy. Pak nastane všeobecné zničení bezbožných. GC 614

Prostřednictvím tohoto pochopení vidíme lásku, moudrost a spravedlnost Boží. Bezbožní jsou potrestáni a skutečně taky zabiti. Přesto je tento proces naplněn dle přikázání Boha a zjevení Jeho charakteru.

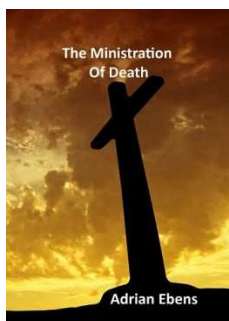
Ex 34:5-7 Hospodin sestoupil v oblaku, stál tam s ním a zavolal jméno Hospodin. (6) Hospodin prošel kolem něho a zavolal: Hospodin, Hospodin, Bůh soucitný a milostivý, pomalý k hněvu, hojný v milosrdenství a věrnosti, (7) zachovává milosrdenství tisícům, snímá vinu, přestoupení a hřích, jistě však nenechá viníka bez trestu, navštěvuje s trestem vinu otců na synech i na synech synů, na třetí i čtvrté generaci.

Vzorec Božího soudu

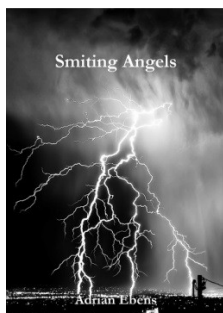
Většina křesťanů má pevné představy o hněvu a soudu Božím, o Jeho pomstě a o Jeho trestech. Věří, že představují aktivní činy Boha, který v určitém okamžiku ztrácí Svou trpělivost a trestá a odstraňuje hříšníky, kteří překračují Jeho zákon. Věří, že to činí tím, že pověřuje Své svaté anděly, aby ubližovali, týrali a zabíjeli lidské bytosti a používali síly přírody destruktivním způsobem, aby dosáhli Jeho cíle – tedy zničit ty odpadlíky. Ale jak lidé k tomuto závěru dospěli?

Služba smrti

Proč řekl Ježíš Petrovi, aby odložil svůj meč, ale řekl Levitům, aby prošli táborem a zabili ty, kteří odmítli činit pokání? Ex 32: 27-28 On jim řekl: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Připašte si každý meč k boku, projděte tábor sem a tam od brány k bráně a zabíjejte každý svého bratra, každý svého přítele, každý svého příbuzného. (28) Synové Léviho učinili podle Mojžíšova příkazu a onoho dne padlo z lidu asi tři tisíce mužů. Jak můžeme usmířit tyto výroky?

Bijící andělé

Opravdu svatí andělé Boží zabíjejí lidi? Říká skutečně Kristus: "Tito lidé nyní musí zemřít, jděte a zabte je!" Skryval Ježíš tuto část Božího charakteru, když přišel na tuto zemi? Ježíš nikdy nikoho nezabil, když byl tady na Zemi. Je-li zabíjení lidí součástí Jeho charakteru, pak proč to neukázal, zatímco zde na Zemi pobýval? Proč řekl tohle? "Syn člověka přece nepřišel zmařit lidské životy, ale spasit je." L9:56

Vražedné zbraně v knize Ezechiel 9

Hospodin mu řekl: Projdi středem města, středem Jeruzaléma. Označíš značkou na čelech ty muže, kteří vzdychají a sténají nad všemi těmi ohavnostmi, které se uprostřed něho páchají. (5) A oněm řekl, jak jsem slyšel: Procházejte městem za ním a pobíjejte; vaše oko ať se neslituje, nemějte soucit. (6) Starce, mládence a pannu i malé dítě a ženy zabíjejte až do úplného vyhubení, ale k žádnému člověku, na kterém je ta značka, nepřistupujte. Začnete od mé svatyně. Začali tedy mezi staršími muži, kteří byli před domem. Ez 9:4-6

Opravdu náš nebeský Otec přikazuje mužům, aby zabíjeli dívky a malé děti vražednými zbraněmi? Jak toto jde dohromady s příkladem, který nám dal Ježíš o charakteru Otce?

Izraelité byli silně zapleteni do modlářství. Desatero přikázání nám říká, jak Bůh s modlářstvím zachází.

Ex 20:5 Nebudeš se jim klanět a nebudeš jim otročit, neboť já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý, který s trestem navštěvuje vinu otců na synech i na třetí a na čtvrté generaci těch, kdo mě nenávidí.

Co to znamená navštívit vinu otců na dětech a jak to souvisí s knihou Ezechiel 9 a koncem světa?